

Periòdic setmanal,
satíric, humorístic
y de..... broma.

SORTIRÁ ELS DISSAPTES

Direcció: Corró, 28

No's retornan els originals.

Un nombre 5 céntims.

Glosari de Secó

EN FONTDEVILA

Tots el coneixeu. Es aquell xicot de cara pàlida y cabells llarchs, que no porta ulleras, pró'n fá. Es aquell que tots

veyeu á Granollers quan l'Universitat de Barcelona tanca sas portas per las vacansas que sovintejan—y que per disort sovintejan poch, segons exclamacions del mateix Fontdevila y dels seus condeixebles.—Es aquell enamorat de la Natura, del art, aquell enamorat de totes las cosas bellas y grans; perquè, en Fontdevila, l'és un artista: es un artista fent versos, fent prosa, dibuixant y fins enrahonant; puig que en tot lo que diu y discuteix hi remarca aquell entusiasme propi del que defensa una causa enlairada y justa com ho es la del art-vritat.

A l'Universitat tots el coneixen, catedràtics y estudiants, no per res de mal, molt al contrari: encar qu'èll no siga un verdader *estudiós*, l'estiman y l'aprecian per sincer amich y bon company; las sevas entremaliaduras d'estudiant y el seu tracte afable l'hi han conquistat una popularitat entre las aulas que fins m'atreveria á dir que s'estén per tot Barcelona; però no ho faig porque no vos penseu que vull compararla am la popularitat del Noy de Tona ó d'en Girona-pobre.

El Glosador há *mapat* á n'en Fontdevila per fóra y per *dintre* tant bé com há sapigut; l'hi há fet son *retrat* posant'hi tot l'humil esforç, tot el seu poch saber de dibuixant y escriptor; si de per cás no'l coneixéu prou, si de per cás la seva figura vos sembla borrosa y d'una vaguetat insustancial, vos diré qu'en Fontdevila es aquell xicot un tant bohemi que de quan en quan es passeja per Granollers y que en las nits xardorosas del istiu el veureu ballant sardanas—quan ne tocan—amb un entusiasme y *bona fé* que sembla talment defensar la *Patria*, puig que quan el fluviol refileja l'entrada, li apar á n'èll un esdevindrer, un toch d'atenció; á cada compás que conta, un pás donat endevant en bé d'aquesta terra; á cada contrapunt, un paro necessari pera tornar á la lluita am més coratje, am més fervor; y en acabant, el veureu tot suhat y cansat, com si hagués sostingut verament una renyida batalla en pró d'aquesta terra qu'èll tant estima, á favor y en profit de nostra estimada Catalunya... En Fontdevila hi es boig per la sardana.....

XENA

Caricatura del Glosador.

A n'en F. Coma

(á) Cambó petit

Per una alusió feta per vosté en el remitent insertat á *Llevar*, devem dirli quatre paraulas, Sr. F. Coma.

L'alusió sembla que tendeixi á mortificar á n'els que fem EL NARRO, y nosaltres, humils aficionats y tot just aprenents de *periodiste*, preferim dedicar las horas d'oci que ens permet el treball cotidiá á escriurer bé ó malament, que no jugar al **set-y-mitj** en un palco d'una Societat quan aquesta está celebrant funcions d'esbarjo y divertiment. Si el Sr. Coma, pensa qu'en las funcions d'esbarjo y divertiment d'una Societat hi cap fer el *burro* y el **set-y-mitj**, ens dispensará que li diguem que sofreixen bastant detriment las sevas pretensions d'intellectual. Y prou.

La Redacció.

REMITIT

Sr. D. F. Coma. (Cerero).

Plaza de la Constitución-Granollers.

⇒ Provincia de Barcelona-(España)

Muy Sr. mío y de mi mayor aprecio y consideración: Con la curiosidad natural con que todo el mundo se entera de las novedades que se presentan y con la alegría que sentí cuando me dijeron que en nuestra querida villa aparecería en «*Llevor*», un artículo firmado por V., hojeé enseguida el número correspondiente á esta semana para enterarme de lo que V. diría.

Más al llegar á la séptima página leí un remitido por V. firmado (como podría firmarlo Cambó) pero que delante de la evidencia V. falsea tomando la nota que le conviene y dejando la que le estorba.

Esplica V. que los socios *en cuestión* eran nueve, ¿cómo es que V. jugase al «set-y-mitj»?

Además, anote en cartera que los que no jugaban al «set-y-mitj», aun que no fueran en el juego del «set-y-mitj» hacían el *burro* como V.; y V. los ridiculiza á los que hacían el «set-y-mitj» por que V. lo afirma que hacían el «set-y-mitj».

Antes que todo ¡oh, D. F. Coma! me gusta por que dice la verdad, por que es imparcial al decir que hacía el «set-y-mitj», pues esto no lo hace nadie aun que no escriba en EL NARRO.

Además, si V. repasa el sentido común de cualquier ciudadano, verá que no encontrará á nadie que se preste á ha-

cer en una Sociedad Recreativa un acto sucio como por ejemplo, hacer aguas menores ó una cosa por el estilo, en medio del local estando este en funciones, por el solo gustazo de que le amonesten á lo menos un par ó tres de veces.

Por el bien de V. y buen éxito de EL NARRO, le pido que en lugar de escurrirse y distanciarse, conteste á este *Remittit*; sobradamente se comprende cual es el móvil que á V. le determina y le guia la mano al escribir las manifestaciones que hace en «Lleвор»; no es el interés para la pureza y esclarecimiento del hecho, es, hablando claro y castellano para que se sepa que V. hacia el «set-y-mitj».

Aprovechando la presente ocasión, tiene á gran precio y estima saludar á D. F. Coma,

Su siempre servidor, siempre amigo y siempre affcno.

Q. B. S. M.

PEDRO DE ARAGON.

Por la parodia del REMITIT,

Antonio Aragonés.

A UN OU FERRAT

— SONET —

S'han fet sonets á tot, als llavis d'una dona,
als peus, al nás, als ulls, inclús á un gay clatell...
Tant s'há sonetisat y s'há perdut l'estona
que conech á un senyor qu'hasta s'hi há tornat vell.
Pero may cap Homér d'aquets de Barcelona,
ni el propi Anacreón, fins ni Mossén Collell
qu'hasta há sonetisat la seva majordona,
ni Virgili, ni Safo, ni'l senyor Ayne Rabell.
Ni cap poeta, en fi, que tingui la mania
de dedicar sonets fins á la seva tia,
há sentit el fervor que sent are'l cor meu
més intens qu'el dolor d'aquell gran Prometeu
al escriure'l sonet que noblement ofreno
al humil ou ferrat; el meu plat de quan breno.

PANÍS.

Fábrica-Jabones

— DE —

Hijos de

E. Barangé

Sucursales-Fábricas
en BARCELONA
y GERONA

- Granollers -

IDIILI BLAU

LEMA: *Es un cas grós,
espantós, horrorós, es-
garrifós y molt blavós.*

En el cel blau—penjant d'un clau
s'hi veu la lluna;
y més ensá,—del campaná
baixa la una.
Tot es quietut;—ni un geperut
pel carrer passa;
y en el cel blau,—penjant del clau,
riu la *carassa*,
Tot d'un plegat—la claretat
com plata falsa
sembla un'afrau,—de color blau
que del llit s'alsa.
Ni una remor;—tot es tristor;
tot fa feresa;
la dolsa pau—d'aquell cel blau
dóna tristesa.
Passan llumets,—com fochs—follets,
que van y venen.
S'ouhen grans crits,—ays, molt sentits,
que no s'entenén;
Els porticons,—d'alguns balcons,
s'obren ab pausa;
s'hi veuhen ulls,—que d'aquells *trulls*
buscan la causa;
Y en el cel blau,—com un babau
que fa ganyotas,
la lluna riu,—y prop del riu
cantan granotas; (1)
Perque ella ho veu—lo que á son peu
mou tanta gresca;
més, desde'l clau—d'aquell cel blau
js'ho pren tan fresca!

¡Quina remonina
corren
la dolsa pau—cel
ha anats:
Surt molta gava
hont hbari
també ha pastori
civil de
D'aquell cel bols
reyna ya
ja se n'ha anaa to
encare
Y la quietut—Cu-
fugint,
sens di'adeusiel c
ni á la sa;
deixant abaixaba
dels quillo
tot son gransills
¡ni fetsillo!
Tot d'un plega e
un qu'ella
pregunta'l qu'gu
dels dei;
Tots restan mma
tothomata;
y apoch, apoch fei
tothomata;
Y els crits d'hue
més viuixe
semblan els cris e
dels quixe.
Y en el cel blajan
la lluna,
puig desd'allá be
ha vist bsa

—Are va be,—bar

na por!
 del blau
 :
 va corrent
 arri;
 oritat

 lsa pau
 i tornat;
 lu-cut!

 l cel blau
 a; (2)
 baix
 illo;
 ls alarits.
 lo! (3)
 i esverat,
 lla;
 ú diu res

 naperduts,
 ta;
 fense lloch,
 a;
 ue fan pahor,
 ixen;
 s esperits
 xen!
 ant d'un clau,

 ben clá
 isa!

 . . . . .
 barbé

qu'es de la broma.
 —Tot el *sarau*—qu'aquí escoltau
 es, pr'una *pomal*.... (4)
 —¿Qué no ho creyeu?—donchs escolteu...
 y tothom calla....
 Fort marramau,—de la gent trau
 la gran riaila.

Y, tothom riu...—En sab un niu
 aquet qu'afaita,—
 li diu en Pau —qui'n sab el *dau*
 y els gats empaita
 —¡Fugiu tothom!—diu aquell hom'
 qui va á *cassera*. (5)
 Fa uns marramaus,—que deixan blaus!...
 la gent, s'esvera.
 Ab el seu crit,—ha estemordit
 á gats y gatas,
 que á tomballons,—y á capbussons
 fan saragatas.

Y, vetaqui—que al ser aquí,
 de las tauladas
 saltan dos gats,—enjogassats,
 fentse abrassadas.
 Del xap que han dat,—allí han trovat,
 la mort més bona;
 y en Pau content;—li don'la gent
 l'enhorabona.
 Y tothom riu;—y el barbé diu:
 ¡quina tabola!
 Demá l'arrós—será gustós,
 fet am cassola.

- (1) Si no hi diu.... bueno
 (2) La *mestressa* del cel es la lluna ¿oy?
 (3) La forsa del consonant...te molta forsa
 (4) La poma del paradís.
 (5) De gats.

Camas-Tortas.

Anís Faust

DESTILACION = =
 = - = ESPECIAL
 = GRANOLLERS =

ANISADOS ☼

LICCRES ☼

VINOS ☼

PARIS 1878

MADRID 1877

BARCELONA 1888

FELIPE PARERA

==== Sucesor =====

M. BLANXART

COMESTIBLES

CUNILLERA

GRANOLLERS

Concursos de EL NARRO

CONCURS N.º 1

¿Quina es la senyoreta més maca de Granollers?

Concursos de EL NARRO-Concurs n.º 1

La senyoreta més maca de Granollers es

Na (*) .....

= = (*) Aquí el nom y apellido. = =

Condicions d'aquest Concurs:

Primera: Després d'haver omplert l'anterior cupó, fiquis dintre d'un sobre franquejat amb un sello de 10 cts. y dirigirlo á la Direcció d'aquest periódich ó á l'impremta del mateix. També poden presentarse personalment, puig d'aquesta manera estalviarem diners concursants y nosaltres.

Segona: En el nombre corresponent al dia 20 de Mars, publicarem el nom de la senyoreta que més vots hagi obtingut per medi dels expressats cupons, proclamantla **REINA DE LA BELLESA** á Granollers.

Tercera: Es condició indispensable que'ls noms han d'ésser de senyoretas majors de quinze anys y que no passin dels vinticinch; aixís es, que quedarán sens efecte els cupons que s'ens envihin am noms de casadas, viudas y naturalment de sogras.

Quarta: Se donarán á la senyoreta elegida per aquest sufragi, TRES REGALOS á escullir: **Primer:** Un marit per si vol casarse, puig que tots els de la Redacció som solters y hem contret l'obligació formal de que si ella vol triarlo d'entre nos, el que resulti escullit no tindrà més remey que soméstrers al *yugo conyugal*; pró, com que fiem en el bon gust dels sufragistas, y es ben segur que la *tal*, será alló que s'en diu una *bona pell*. ja comensa la boca á fernos salivera y tots fem suposicions, havent'hi ja qui d'entre nosaltres 's pensa ser el *felix mortal* elegit per la **REINA DE LA BE-**

LLESA. *Segón:* Si entre'ls de la Redacció no n'hi há cap que li agradi—que ja es dir molt—y élla prefereix un de *fora casa*, prometem interessarnos pera que aquell se *xifli*, y si convé, encare més: donchs els arreglarem las cosas, els papiers y..... somhi: casats. *Tercer:* Un regalo que consistirá en una joya més ó menos *Plymsaul*, siga imperdible, anell, brazalet, ó lo qu'es vulga, puig deixarem escullir també á la REINA DE LA BELLESA.

¡Animarse joves! Compreu forsas NARROS y ompliu cupons, que la REINA DE LA BELLESA premiará vostres esforços, quant menos amb una miradeta dolsa y un somriure d'agrahiment; y quan una noya maca—perque será maca de debó la nostra REINA—somriu y mira..... ¡vaija, prou!..... ¡A comprar NARROS y á omplir cupons, jovent de Granollers!

LLETRA NUMÉRICA

1 7 8	5 3 9	.—Objecte per jugar.
1 7	8 9	.—Nom de dona.
8 8	7 3	.—Moble.
1 2	4 9	.—Fruyta.
6 2	6 9	.—En familia.
1 2 3 4 5 6 7 8 9		.—Nom de dona.
8 8 9 6 3 2 4 6 9		.—En las iglesias.
4 9	3 9	.—Animal.
4 7	3 9	.—Nom de dona.
3 5	6 9	.—Poble catalá.
8 7	8 9	.—Flor.
3 4 2	6 3 9	.—Número.

Miguel Bultó (a) Calò.

Rombo numérich

1	=Consonant
3 2 3	=Extensió d'aigua
1 2 3 4 5	=Nom d'home
1 4 5	=Licor molt fort
5	=Consonant

J. CARBONELL (a) *Saloni.*

(Solucions nombre vinent)

Solucions nombre passat

A la *targeta:* La Bona Gent.

A la *conversa:* Anita.

Imp. Garrell.-Granollers.

A n'aquest lloch anava destinada una caricatura d'actualitat que segurament hauria fet gran rebombori, pró per una indiscreció comesa per no sabem quí, ens hem vist obligats á retirar-la.

LA REDACCIO.

Carbassas y rabaquet

—Vas-de-llet: No va.—Yo: Arregladet podrá anar al nombre extraordinari que dedicarem á n'aquell.—Montay-Muley: Igualment li dich; vosté promet.—Intelectualis Anicetus: És massa fort; vosté fá justicia al apellido; per valent.—Lapidari: Tenim ja molts trevalls en cartera pera fer aquell extraordinari. Tampoch es publicable per la rahó de qué si are'ns vol pegar, allavors ens mataria ¡Ay, quina por!...—Ratón: Bé; ja veu que li hem publicat.—Mamut-ié: El mamut, era un animal anti diluvia, y la seva puasia encar es més bestia qu'aquell animal.—Lluís Subirà: Rebuda la seva carta y postal. Moltes gracias de tot En el nombre prop-passat ja'ns n'ocupem.—Marta: Vosté senyoreta te condicions bones per escriurer, lo seu treball ens'agrada y el publicarem. Seria convenient que moltes seguissin el seu exemple, pro tiran més les cintas que la literatura.—Pal-pon: Prou d'aquet color. Es coneix que vosté no ha rebut.—Un que llegeix EL NARRO: Com pot haver vist, s'ha publicat.—J. Carbonell(á) Saloni: Va á n'aquet nombre.—Pedro de Aragón: Amb gust li publiquem. Per la nostra part ja li contestém tal com mereig.

Quedan cartas per contestar.